

3 frá 3'aranum

FL Ø G U U M M Æ L I NICLAS JOHANNESSEN

Mariah:

1999 Sony Music

Sig Mariah Carey og allarhelst hvor einasta genta í landinum man misunna amerikanska songfuglinum hennara fantisku rödd og hennara ótrúlega teknikk.

Hvat hefur Mariah so upp á hjarta við hesi nýggju floguni „Mariah“? Umslagið visir eina bikini-klædda konu, har kroppurin er telduviðgjörður soleiðis, at hann riggar til tey krøv mótaheimurin setur ungum gentum her um alðarskiptið. „In a perfect world human beings would co-exist harmoniously, like a rainbow a multitude of colors each layer vibrant and clear by

itself but in unison...boundless, breathtaking, celestial....“ skrivur Mariah sjálf innan í húsanum.

Váv!

Men tíverri livir tónleikurin ikki upp til hetta inniliga skriftstaðið frá Mariah. Her er poppur. Flottar fraseringar. Nógvir kendir sangskrivarar. Eisini góð lög. Eitt nú flotta Phil Collins lagið „Against All Odds“.

Mariah er tó óll sum hon er marinerað í plastikki. Her er ongin sveitti. Og sjálvt pína og hjartasorg tykist at vera telduviðgjörður. Men soleiðis er.

Okkar heimur er friur. Plastikk er eisini gott. Spyra bara Disneyland.

Eftir stendur tó, at sangfuglin Mariah er vorðin ein ídnaðarstýrd pengamáskina, ið dugir at f-r-a-a-a-a-a-s-e-e-r-a-a hvor einasta orð i tað ó—end—aliga. Tað er hennara veruleiki. Í gomlum rockaraoyrum ein veikleiki. Og undir øllum umstøðum ein smagsak.

Dream Theater

„Scenes From A Memory“

Warner Brother 1999

Amerikansku Dream Theater er ein bólkur, sum ikki enn hevur fingið tað heilt stóra gjøgnumbrotið.

Hetta kemst fyrst og

fremst av progressiva rockinum, bólkurin spælir og sum ikki hevur so góð kor nú á døgum. Var hetta 70'ini, so var Dream Theater ein stórbólkur á hædd við Yes, Genesis og aðrar

slíkar.

Dream Theater hevur tó fyrst og fremst eitt eyðkent 80'ara sound við distortion mettaðum guitarum og nógvum skjótum riffum.

Tað serliga við Dream

Theater er tó teirra alskur fyrri brotnum taktum. At telja upp í fyra er sum oftast meiningseyst. Talan er um rættiliga polyrytmiskan tónleik. Og júst sum handverkarar skara Dream Theater framúr. Soleiðis eru tað eisini mangir tónleikarar, ið dyrka bólkinn, meðan stóra fjöldin kanska situr eftir og spyr. Hvat var hatta?

„Scenes From a Memory“ er uppbygd sum ein samanhagandi søga. Byrjanin er eitt slag av terapi, har lurtarin verður tøldur inn í heimin hjá Dream Theater. Fyrsta lagið er ein akkustiskur fólkasangur — rættiliga ótypiskt Dream Theater.

Men so brestur fyrri nevið við „Overture 1928“. Og soleiðis koyrir slag í slag. Duput basstrumma, nógv riff og polyrytmikkur.

Krevjandi tónleikur til krevjandi lurtarar.

Tina Turner

„Twenty Four Seven“

EMI Records

So er Tina Turner aftur á vøllinum. Henda deiliga omman, ið sær betri út enn flestu ommubørn, tú kennir. Henda fantastiska sangarinnan, ið aftan á mótang og undirgang reistist og gjørdist heimsins rock omma.

Tina hevur klassa. Hon hevur hasa stjørnu góðskuna, ið er so fáum beskorið at hava. „Twenty Four Seven“ fer tó neyvan at standa eftir, sum eitt av hennara

stórverkum. Til tað eru ov nógv veik lög á floguni. Í hesum føri er tað ein veikleiki. Tað nýtist tað ikki altið at vera. Soleiðis var tað Mark Knopler, ið gav henni klassikaran „Private Dancer“ í 80'unum.

„Twenty Four Seven“ er tó ein frálík floga hjá teimum, ið dáma væl röddina hjá Tinu. Løginu glíða út-an stórri hovásták niðurum, og tey eru produserað eftir typiskum 90'ara leisti, har loops og teldustýrd mix gera alt so fíkt.